

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Des de l'entrada en vigor de aquest Reial decret, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que s'hi preceptua.

Disposició final primera. *Facultats d'aplicació i desplegament.*

Es faculta el ministre de Treball i Afers Socials per dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament del que estableix aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia primer del tercer mes següent al de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 27 de febrer de 2004.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Treball i Afers Socials,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

CAP DE L'ESTAT

5049 *CORRECCIÓ d'errades de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions.* («BOE» 68, de 19-3-2004.)

Havent observat errades en la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 264, de 4 de novembre de 2003, i en el suplement en català núm. 22, de 17 de novembre de 2003, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 4007, disposició final primera, segona columna, apartat sis, primer paràgraf, on diu: «Sis. S'afegeix una disposició addicional sisena...», ha de dir: «Sis. S'afegeix una nova disposició addicional setena...».

A la mateixa pàgina, disposició final primera, segona columna, apartat sis, segon paràgraf, on diu: «Disposició addicional sisena. Foment de la Societat de la Informació», ha de dir: «Disposició addicional setena. Foment de la Societat de la Informació».

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

5117 *REIAL DECRET 430/2004, de 12 de març, pel qual s'estableixen noves normes sobre limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió, i es fixen determinades condicions per al control de les emissions a l'atmosfera de les refineries de petroli.* («BOE» 69, de 20-3-2004.)

La Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, va establir a l'article 3.1 que els titu-

lars de focus emissors contaminants a l'atmosfera, sigui quina sigui la seva naturalesa, estan obligats a respectar els nivells d'emissió que el Govern estableixi prèviament amb caràcter general.

La Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, estableix a l'article 7.2 que el Govern, sense perjudici de les normes addicionals de protecció que dictin les comunitats autònomes, pot establir valors límit d'emissió per a les substàncies contaminants, en particular per a les que enumera l'annex 3, i per a les activitats industrials incloses en el seu àmbit d'aplicació.

El Decret 833/1975, de 6 de febrer, pel qual es desplega la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, va establir els nivells d'emissió de contaminants a l'atmosfera de les principals activitats industrials potencialment contaminadores de l'atmosfera.

El Decret 833/1975, de 6 de febrer, s'ha modificat diverses vegades, per mitjà del Reial decret 646/1991, de 22 d'abril, pel qual s'estableixen noves normes sobre limitació a les emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió, i pel Reial decret 1800/1995, de 3 de novembre, pel qual es modifica el Reial decret 646/1991, de 22 d'abril, pel qual s'estableixen noves normes sobre limitació a les emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió i es fixen les condicions per al control dels límits d'emissió de SO₂ en l'activitat de la refinació de petroli.

El Reial decret 646/1991, de 22 d'abril, va incorporar a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 88/609/CEE del Consell, de 24 de novembre de 1988, sobre limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió.

El Reial decret 1800/1995, de 3 de novembre, a més d'establir unes determinades condicions per al control dels límits d'emissió de SO₂ en l'activitat de la refinació, va modificar el Reial decret 646/1991, de 22 d'abril, en incorporar a la legislació espanyola la Directiva 94/66/CE del Consell, de 15 de desembre de 1994, per la qual es modifica la Directiva 88/609/CEE.

En el marc de l'estratègia comunitària per combatre l'acidificació, desenvolupada segons els objectius sobre aquesta matèria del V Programa d'acció comunitària en matèria de medi ambient de no superar unes càrregues i nivells crítics de determinats agents acidificants, el Parlament Europeu i el Consell han adoptat, a més de la Directiva 2001/81/CE, de 23 d'octubre de 2001, sobre sostres nacionals d'emissió de determinats contaminants atmosfèrics, la Directiva 2001/80/CE, de 23 d'octubre de 2001, sobre limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió, que deroga la Directiva 88/609/CEE del Consell, de 24 de novembre de 1988, i integra en un únic text aquesta Directiva i els nous requisits sobre grans instal·lacions de combustió.

En l'àmbit d'aplicació de la nova Directiva 2001/80/CE del Parlament Europeu i el Consell, de 23 d'octubre de 2001, estan incloses, amb algunes excepcions, les turbines de gas, excloses a la Directiva 88/609/CEE del Consell, de 24 de novembre de 1988, atès l'augment significatiu de l'ús de gas natural per generar energia elèctrica, ja sigui mitjançant cicles combinats, en turbines individuals o en sistemes de cogeneració, i, entre els combustibles, s'inclou específicament la biomassa, un cop vist l'augment important d'energia procedent d'aquest combustible.

La Directiva 2001/80/CE estableix valors límit d'emissió de SO₂, NO_x i partícules per a les noves grans instal·lacions de combustió, que s'autoritzen des de la seva aplicació, més estrictes que els actuals de la Directiva 88/609/CEE, d'acord amb una reducció d'emissions més gran, així com amb el que estableix la Directiva 96/61/CE del Consell, de 24 de setembre de 1996, relativa a la prevenció i el control integrats de la contaminació, de

tenir en compte, a més d'altres consideracions, les millors tècniques disponibles en l'establiment dels límits d'emissió.

Pel que fa a les instal·lacions existents, que a la Directiva 88/609/CEE es consideren de manera global i que va establir per a cada Estat membre uns límits d'emissió en uns anys determinats, 1993, 1998 i 2003 per a les emissions de SO₂, i 1993 i 1998 per a les emissions de NO_x, que no s'havien de sobrepassar per la suma total d'emissions de les grans instal·lacions de combustió existents d'aquells, la Directiva 2001/80/CE les considera de manera diferent, a partir de l'1 de gener de 2008.

Com a molt tard l'1 de gener de 2008, segons la Directiva 2001/80/CE, a les grans instal·lacions de combustió existents de cada Estat membre, a criteri d'aquest, se'ls permeten dues opcions: o bé complir, cada instal·lació individualment, uns valors límit d'emissió per a SO₂, NO_x i partícules, que figuren a l'apartat A dels annexos III a VII de la Directiva, o que l'Estat membre estableixi un pla nacional de reducció d'emissions per a aquelles, amb llibertat d'actuació per a cada instal·lació individual, que aconseguixi les mateixes reduccions d'emissions que s'obtidrien mitjançant l'opció anterior. En els dos casos, es poden eximir del compliment dels requisits d'emissions que estableix la Directiva les instal·lacions existents que es comprometin per escrit, davant l'autoritat competent de cada Estat membre, abans del 30 de juny de 2004, a no fer funcionar la instal·lació durant més de 20.000 hores operatives a partir de l'1 de gener de 2008 i, com a molt tard, fins al 31 de desembre de 2015.

Espanya, mitjançant aquest Reial decret, l'objecte del qual, en el seu capítol II i annexos, és incorporar a l'ordenament jurídic espanyol l'esmentada Directiva 2001/80/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2001, opta per establir un pla nacional de reducció d'emissions per a les grans instal·lacions de combustió existents, ja que permet una major flexibilitat en el tractament de les instal·lacions esmentades. Com que aquest Reial decret, en el seu capítol II i annexos, es refereix a grans instal·lacions de combustió, de més de 50 megavats tèrmics, incideix principalment i directament sobre les centrals de generació elèctrica, indirectament sobre els combustibles que utilitzen i, en grau més petit, en altres sectors industrials, com les refineries de petroli.

Les refineries de petroli, d'altra banda, des de la publicació del Decret 833/1975, de 6 de febrer, que va desplegar la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, han augmentat la seva complexitat, de la mateixa manera que les dels països de la Unió Europea, per tal d'adaptar-se a les noves exigències de productes refinats, per la qual cosa les disposicions de l'esmentat Decret 833/1975, de 6 de febrer, en relació amb aquelles, han quedat, en general, obsoletes, i se n'han hagut de modificar algunes mitjançant l'esmentat Reial decret 1800/1995, de 3 de novembre.

D'altra banda, ateses les característiques dels processos i interconnexions entre les instal·lacions d'una refinaria de petroli, amb possibilitat d'intercanvi de combustibles entre aquestes, de la mateixa manera com ja es va fer amb el Reial decret 1800/1995, de 3 de novembre, escau substituir la regulació general existent sobre les emissions de SO₂ de les instal·lacions de combustió per una altra que les consideri globalment, i modificar les disposicions del Decret 833/1975, de 6 de febrer, sobre instal·lacions de combustió concretes i regular les emissions de SO₂ d'altres instal·lacions que no són de combustió, com la regeneració de catalitzadors de les unitats de craqueig catalític en llit fluid (FCC) i les unitats de recuperació de sofre, aquestes, de la mateixa manera que ja ho fa el Reial decret 1800/1995, de 3 de novembre, en forma de rendiment d'aquelles.

A més, per a la seva actualització i homogeneïtat amb la resta de valors límit d'emissió, cal assenyalar que els nivells de concentracions d'emissions, en forma volumètrica, a què es refereix el Decret 833/1975, de 6 de febrer, per a les instal·lacions de les refineries de petroli, s'han de considerar de la mateixa manera que estableix l'apartat 3 de l'article 3 d'aquest Reial decret.

Tant la incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 2001/80/CE, que s'efectua en el capítol II i annexos d'aquest Reial decret, com les noves disposicions sobre emissions en instal·lacions de les refineries de petroli, que fa el capítol III, impliquen una modificació del Decret 833/1975, de 6 de febrer.

En virtut d'això, a proposta dels ministres d'Economia, de Medi Ambient i de Ciència i Tecnologia, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 12 de març de 2004,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i estructura.*

Aquest Reial decret té per objecte regular, en el capítol II i annexos, les emissions a l'atmosfera de diòxid de sofre, d'òxids de nitrogen i de partícules procedents de grans instal·lacions de combustió, així com, en el capítol III, determinades condicions per al control de les emissions a l'atmosfera de les refineries de petroli.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. El capítol II s'aplica a les instal·lacions de combustió la potència tèrmica nominal de les quals sigui igual o superior a 50 MW, sigui quin sigui el tipus de combustible que utilitzin (sòlid, líquid o gasós).

El capítol II només s'aplica a les instal·lacions de combustió destinades a la producció d'energia, a excepció de les que usin de manera directa els productes de combustió en procediments de fabricació.

En particular, no s'aplica a les instal·lacions de combustió següents:

- Les instal·lacions en què s'utilitzin els productes de combustió per a l'escalfament directe, l'assecatge o qualsevol altre tractament d'objectes o materials, per exemple, forns de reescalfament o forns per a tractament tèrmic.
- Les instal·lacions de postcombustió, és a dir, qualsevol dispositiu tècnic destinat a depurar els gasos residuals per combustió que no s'exploti com a instal·lació de combustió autònoma.
- Els dispositius de regeneració dels catalitzadors de craqueig catalític, sense perjudici del que estableix l'article 16.
- Els dispositius de conversió del sulfur d'hidrogen en sofre.
- Els reactors utilitzats en la indústria química.
- Les bateries de forns de coc.
- Els recuperadors de calor d'alts forns («cowpers»).
- Qualsevol dispositiu tècnic utilitzat en la propulsió d'un vehicle, vaixell o aeronau.
- Turbines de gas utilitzades en plataformes marines.

A més, les instal·lacions accionades per motor dièsel, de gasolina o de gas no estan subjectes a les disposicions del capítol II.

2. El capítol III s'aplica a determinades instal·lacions de les refineries de petroli que regula el Decret 833/1975, de 6 de febrer, pel qual es desplega la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric.

CAPÍTOL II

Grans instal·lacions de combustió

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquest capítol, s'entén per:

a) Emissió: l'expulsió a l'atmosfera de substàncies procedents de la instal·lació de combustió.

b) Gasos residuals: les expulsions gasoses que continguin emissions sòlides, líquides o gasoses; el seu cabal volumètric s'expressa en metres cúbics per hora referits a condicions normalitzades de temperatura (0 °C) (273 K) i de pressió (760 mm Hg) (101,3 kPa), amb la correcció prèvia del contingut en vapor d'aigua, denominat d'ara endavant «Nm³/h».

c) Valor límit d'emissió: la quantitat admissible d'una substància que continguin els gasos residuals de la instal·lació de combustió que pugui ser expulsada a l'atmosfera durant un període determinat; es determina en massa per volum dels gasos residuals, expressat en mg/Nm³, i s'entén el contingut en oxigen per volum en el gas residual del tres per cent en el cas de combustibles líquids i gasosos, del sis per cent en el cas de combustibles sòlids i del 15 per cent en el cas de les turbines de gas.

d) Índex de dessulfuració: la proporció entre la quantitat de sofre que no s'emeti a l'aire a l'entorn de la instal·lació de combustió, durant un període determinat, i la quantitat de sofre que contingui el combustible que s'introdueixi a les instal·lacions de la planta de combustió i s'utilitzi durant el mateix període de temps.

e) Titular: qualsevol persona física o jurídica que exploti la instal·lació de combustió o que tingui directament, o per delegació, un poder econòmic determinant respecte a aquella.

f) Combustible: qualsevol matèria combustible sòlida, líquida o gasosa que alimenti la instal·lació de combustió, excepte els residus inclosos en l'àmbit del Reial decret 653/2003, de 30 de maig, sobre incineració de residus.

g) Instal·lació de combustió: qualsevol dispositiu tècnic en el qual s'oxidin productes combustibles a fi d'utilitzar la calor produïda d'aquesta manera.

Quan dues o més instal·lacions independents estiguin instal·lades de manera que els seus gasos residuals s'expulsin per una mateixa xemeneia o, segons el parer de l'Administració competent i tenint en compte factors tècnics i econòmics, puguin ser expulsats per una mateixa xemeneia, la combinació resultant d'aquestes instal·lacions es considera com una única unitat.

h) Caldera mixta: qualsevol instal·lació de combustió que es pugui alimentar simultàniament o alternativament amb dos o més tipus de combustible.

i) Nova instal·lació: qualsevol instal·lació de combustió per a la qual l'autorització inicial de construcció o, si no n'hi ha, l'autorització inicial d'explotació s'hagi concedit a partir de l'1 de juliol de 1987.

j) Instal·lació existent: qualsevol instal·lació de combustió per a la qual l'autorització inicial de construcció o, si no n'hi ha, l'autorització inicial d'explotació s'hagi concedit abans de l'1 de juliol de 1987.

k) Biomassa: els productes compostos totalment o parcialment per una matèria vegetal d'origen agrícola o forestal, que puguin ser utilitzats com a combustible per

valoritzar el seu contingut energètic, i els residus següents utilitzats com a combustibles:

1r Restes vegetals d'origen agrícola i forestal.

2n Restes vegetals procedents de la indústria d'elaboració d'aliments, si es recupera la calor generada.

3r Restes vegetals fibroses procedents de la producció de polpa verge i de la producció de paper a partir de la polpa, si es coincinieren en el lloc de producció i es recupera la calor generada.

4t Residus de suro.

5è Residus de fusta, amb excepció dels que puguin contenir compostos organohalogenats o metalls pesants com a conseqüència d'algun tipus de tractament amb substàncies protectores de la fusta o de revestiment, cosa que inclou, en particular, els residus de fusta procedents de residus de construcció i demolició.

l) Turbina de gas: qualsevol màquina rotativa que converteixi l'energia tèrmica en treball mecànic, constituïda, fonamentalment, per un compressor, un dispositiu tèrmic en el qual s'oxida el combustible per escalfar el fluid motor i una turbina.

m) Regions ultraperifèriques: es consideren com a tals, als efectes del capítol II, les illes Canàries.

Article 4. *Programa de reducció d'emissions en instal·lacions existents.*

1. En les instal·lacions existents, l'òrgan on resideix la competència substantiva per a la seva autorització estableix un programa tendent a la progressiva reducció de les emissions anuals totals procedents d'aquelles. El programa s'estableix i aplica tenint com a objectiu el respecte, mitjançant limitacions adequades de les emissions, almenys dels límits d'emissió i els percentatges globals de reducció d'emissions que figuren als annexos I i II. A més de fixar un calendari, el programa inclou els procediments d'aplicació.

2. D'acord amb el programa a què es refereix l'apartat 1, se segueixen respectant els límits d'emissió i els corresponents percentatges de reducció, fixats per al diòxid de sofre a l'annex I i a l'annex II per als òxids de nitrogen, en les dates indicades en els annexos esmentats, fins a haver donat compliment al que disposa l'article 5 per a les instal·lacions existents.

3. Durant l'execució del programa esmentat, l'Administració competent ha de determinar les emissions anuals totals de les instal·lacions existents, d'acord amb el que disposa l'apartat C de l'annex VIII.

4. Si un canvi substancial i inesperat de la demanda d'energia, o de la disponibilitat de determinats combustibles o de determinades instal·lacions generadores, crea serioses dificultats tècniques per a l'aplicació del programa elaborat d'acord amb l'apartat 1, l'òrgan on resideix la competència substantiva per a l'autorització de les instal·lacions ha de determinar les modificacions dels límits d'emissió i/o les dates que figuren als annexos I i II, que han de ser proposades a la Comissió Europea.

Article 5. *Valors límit d'emissió i Pla nacional de reducció d'emissions de les grans instal·lacions de combustió existents.*

1. Sense perjudici del que disposa la disposició transitòria quarta, en l'autorització substantiva inicial de construcció de les noves instal·lacions o, si no n'hi ha, en l'autorització substantiva inicial d'explotació d'aquestes, la sol·licitud d'autorització de les quals es presenti abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, a condició que la instal·lació es posi en funcionament, com a molt tard, un any després de la data esmentada, s'han d'establir els valors límit d'emissió que corresponguin a

les seves emissions de diòxid de sofre, d'òxids de nitrogen i de partícules, determinats d'acord amb el que estableix l'apartat A dels annexos III a VII.

2. En l'autorització substantiva inicial de construcció de les noves instal·lacions, diferents de les que assenyala l'apartat 1, o, si no n'hi ha, l'autorització substantiva inicial d'explotació d'aquelles, s'han d'establir els valors límit d'emissió que corresponguin a les seves emissions de diòxid de sofre, d'òxids de nitrogen i de partícules, determinats d'acord amb el que estableix l'apartat B dels annexos III a VII.

3. Per al conjunt nacional de les instal·lacions existents, sense perjudici del que disposa la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, i de les disposicions relatives a la qualitat de l'aire ambient, a més d'aplicar, quan correspongui, els articles 6, 7 i 8 d'aquest Reial decret, l'Administració General de l'Estat, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'establir un pla nacional de reducció d'emissions per a les instal·lacions, de manera que, com a molt tard l'1 de gener de 2008, s'aconsegueixin unes reduccions de les emissions anuals totals d'òxids de nitrogen (NO_x), diòxid de sofre (SO₂) i partícules de les instal·lacions existents, similars a les que s'hagin assolit aplicant els valors límit d'emissió establerts per a les noves instal·lacions que preveu l'apartat 1 d'aquest article a les instal·lacions existents en funcionament l'any 2000, en funció del temps de funcionament anual real de cada instal·lació, el combustible utilitzat i la potència tèrmica, calculats sobre la base de la mitjana dels cinc últims anys de funcionament fins a l'any 2000, inclusivament. El pla esmentat té en compte, entre altres aspectes, el compliment dels límits d'emissió que indiquen els annexos I i II.

El Pla nacional de reducció d'emissions de les grans instal·lacions de combustió existents ha de tenir com a referència la Recomanació 2003/47/CE de la Comissió, de 15 de gener de 2003.

El tancament d'una instal·lació inclosa en el Pla nacional de reducció d'emissions de les grans instal·lacions de combustió existents no ha de suposar un augment de les emissions anuals totals de la resta de les instal·lacions que aquell inclogui.

4. Del conjunt total d'instal·lacions incloses en el Pla nacional de reducció d'emissions de les grans instal·lacions de combustió existents, es poden eximir del compliment dels requisits d'emissions fixats per aquest les instal·lacions per a les quals el seu titular es compromet, mitjançant una declaració per escrit presentada davant l'Administració competent i, en qualsevol cas, davant l'òrgan de l'Administració General de l'Estat que elabori l'esmentat Pla nacional, com a molt tard el 30 de juny de 2004, a no fer funcionar la instal·lació durant més de 20.000 hores operatives a partir de l'1 de gener de 2008 i, com a molt tard, fins al 31 de desembre de 2015, i ha de presentar cada any a l'Administració competent i, en qualsevol cas, davant l'òrgan de l'Administració General de l'Estat que elabori el Pla nacional, un balanç de les hores utilitzades i no utilitzades permeses per a la resta de la vida operativa útil de les instal·lacions.

5. Les instal·lacions existents a què es refereixen els apartats 3 i 4 no estan subjectes a límits individuals d'emissió per als contaminants que regula aquest Reial decret que contradiguin el que estableix el Pla nacional de reducció d'emissions de les grans instal·lacions de combustió existents elaborat per l'Administració General de l'Estat. En qualsevol cas, cal un informe preceptiu i vinculant de l'òrgan de l'Administració General de l'Estat competent en l'autorització de les instal·lacions esmentades.

6. L'òrgan de l'Administració General de l'Estat que elabori el Pla nacional de reducció d'emissions de les grans instal·lacions de combustió existents pot establir per a les instal·lacions que hi estan incloses les condicions i els requisits necessaris per al seu compliment.

Article 6. Excepcions per a valors límit d'emissió de diòxid de sofre.

1. No obstant el que disposa l'annex III, les instal·lacions d'una potència tèrmica nominal igual o superior a 400 MW, que no s'utilitzin durant més del nombre següent d'hores l'any (mitjana mòbil calculada en un període de cinc anys), estan sotmeses a un valor límit d'emissions de diòxid de sofre de 800 mg/Nm³:

- a) 2.000 hores fins al 31 de desembre de 2015.
- b) 1.500 hores a partir de l'1 de gener de 2016.

2. Aquesta disposició no s'aplica a les noves instal·lacions a les quals es concedeixi autorització d'acord amb l'article 5.2.

Article 7. Procediments relatius al mal funcionament o avaria de l'equip de reducció.

1. Les autoritzacions a què fan referència els apartats 1 i 2 de l'article 5 inclouen una disposició sobre els procediments relatius al mal funcionament o avaria de l'equip de reducció. En cas d'avaría, l'Administració competent ha de sol·licitar al titular, en particular, que redueixi o interrompi l'explotació si no s'aconsegueix restablir el funcionament normal en un termini de 24 hores, o que exploti la instal·lació amb combustibles poc contaminants. En qualsevol cas, aquesta circumstància s'ha de notificar a l'Administració competent en un termini de 48 hores. En cap cas el temps acumulat d'explotació de la instal·lació sense el seu equip de reducció d'emissions ha de ser superior a 120 hores en un període de 12 mesos.

L'Administració competent pot permetre excepcions als avantdits límits de 24 hores i 120 hores en els casos en què, al seu judici:

- a) Hi hagi necessitat urgent de mantenir el proveïment d'energia, o
- b) La instal·lació en la qual es va produir l'avaría seria substituïda per un termini limitat per una altra que generaria un augment global de les emissions.

2. L'Administració competent pot permetre la suspensió, per un màxim de sis mesos, de l'obligació de complir els valors límit d'emissió fixats a l'article 5 per al diòxid de sofre en instal·lacions que, amb aquesta finalitat, utilitzin habitualment combustible de baix contingut de sofre, quan el titular no estigui en condicions de respectar els esmentats valors límit a causa d'una interrupció en el proveïment d'aquest combustible com a conseqüència d'una situació de greu penúria. En aquests casos, l'Administració competent ha d'informar immediatament la Comissió Europea, i mai en un termini superior a un mes, d'acord amb l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. L'Administració competent pot autoritzar una excepció de l'obligació de respectar els valors límit d'emissió que preveu l'article 5 en els casos en què una instal·lació que utilitza habitualment només un combustible gasós i que, d'una altra manera, hauria d'estar dotat d'un equip de purificació dels gasos residuals, hagi de recórrer excepcionalment, i durant un període no superior a 10 dies, llevat del cas de necessitat urgent de mantenir el proveïment d'energia, a l'ús d'altres combustibles a causa d'una sobtada interrupció en l'aprovisionament de gas. L'Administració competent és informada immediatament de cada cas concret que es plantegi. Així mateix, l'Administració competent ha d'informar immediatament la Comissió Europea dels casos a què es refereix aquest apartat, i mai en un termini superior a un mes, d'acord amb l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de

règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 8. *Instal·lacions equipades amb caldera mixta.*

1. En el cas d'instal·lacions equipades amb una caldera mixta que impliqui la utilització simultània de dos combustibles o més, l'autorització que preveuen els apartats 1 o 2 de l'article 5 i en el cas de les instal·lacions que preveu l'apartat 3 de l'article 5 o l'article 10, ha d'establir els valors límit d'emissió que es determinen de la manera següent:

a) En primer lloc, prenent el valor límit d'emissió relatiu a cada combustible i a cada contaminant, que correspon a la potència tèrmica nominal de la instal·lació, tal com indiquen els annexos III a VII.

b) En segon lloc, determinant els valors límit d'emissió ponderats per combustible; aquests valors s'obtenen multiplicant els valors límit d'emissió individuals esmentats anteriorment per la potència tèrmica subministrada per cada combustible i dividint aquest resultat per la suma de la potència tèrmica subministrada per tots els combustibles.

c) En tercer lloc, sumant els valors límit d'emissió ponderats per combustible.

2. En les calderes mixtes que utilitzin els residus de destil·lació i de conversió de la refinació de petroli cru, sols o amb altres combustibles, per al seu propi consum, són aplicables les disposicions relatives al combustible que tingui el valor límit d'emissió més elevat (combustible determinant). No obstant el que disposa l'apartat 1, si durant el funcionament de la instal·lació la proporció en la qual contribueix l'esmentat combustible a la suma de la potència tèrmica subministrada per tots els combustibles ha de ser, almenys, del 50 per cent.

Si la proporció de combustible determinant és inferior al 50 per cent, el valor límit d'emissió es determina de manera proporcional a la potència tèrmica subministrada per cadascun dels combustibles, en relació amb la suma de potència tèrmica subministrada per tots els combustibles, de la manera següent:

a) En primer lloc, prenent el valor límit d'emissió relatiu a cada combustible i a cada contaminant, que correspon a la potència tèrmica nominal de la instal·lació, tal com indiquen els annexos III a VII.

b) En segon lloc, calculant el valor límit d'emissió del combustible determinant (el combustible d'un valor límit d'emissió més alt, d'acord amb els annexos III a VII, o, en el cas de dos combustibles del mateix valor límit d'emissió, el que proporcioni més quantitat d'energia); aquest valor s'obté multiplicant per dos el valor límit d'emissió que preveuen els annexos III a VII per a l'esmentat combustible i sostraint del resultat el valor límit d'emissió relatiu al combustible amb menor valor límit d'emissió.

c) En tercer lloc, determinant els valors límit d'emissió ponderats per combustible; aquests valors s'obtenen multiplicant el valor límit d'emissió calculat del combustible determinant per la quantitat d'energia proporcionada pel combustible determinant i multiplicant cadascun dels altres valors límit d'emissió per la quantitat d'energia proporcionada per cada combustible, i dividint cada resultat per la suma de l'energia tèrmica subministrada per tots els combustibles.

d) En quart lloc, sumant els valors límit d'emissió ponderats per combustible.

3. De manera alternativa a l'apartat 2, amb independència de la combinació de combustibles utilitzada, es poden aplicar els valors límit d'emissió mitjans següents per al diòxid de sofre:

a) 1.000 mg/Nm³, per a les instal·lacions a què es refereixen els apartats 1 i 3 de l'article 5, com a valor mitjà de les emissions de totes les instal·lacions d'aquest tipus dins de la refinaria.

b) 600 mg/Nm³, per a les noves instal·lacions a què es refereix l'apartat 2 de l'article 5, com a valor mitjà de les emissions de totes les instal·lacions d'aquest tipus dins de la refinaria, amb excepció de les turbines de gas.

L'Administració competent ha de garantir que l'aplicació d'aquesta disposició no ocasioni un augment de les emissions procedents d'instal·lacions existents.

4. En el cas d'instal·lacions equipades amb una caldera mixta que impliqui la utilització alternativa de dos combustibles o més, l'autorització que preveuen els apartats 1 o 2 de l'article 5 i en el cas de les instal·lacions que preveuen l'apartat 3 de l'article 5 o l'article 10, ha d'establir els valors límit d'emissió per als quals són aplicables els valors límit d'emissió fixats en els annexos III a VII corresponents a cada combustible utilitzat.

Article 9. *Expulsió de gasos residuals per xemeneia.*

1. L'expulsió de gasos residuals de les instal·lacions de combustió s'ha de fer de manera controlada per mitjà de xemeneia o infraestructura similar adequada.

2. Les autoritzacions que preveuen els apartats 1 i 2 de l'article 5 i les autoritzacions de les instal·lacions de combustió emparades per l'article 10 han d'establir les condicions d'expulsió dels gasos esmentats. En particular, l'Administració competent s'ha d'encarregar que l'altura de la xemeneia es calculi de manera que se salvaguardi la salut humana i el medi ambient.

Article 10. *Valors límit d'emissió en cas de modificacions de les instal·lacions de combustió.*

1. Quan la potència tèrmica d'una instal·lació de combustió s'augmenti almenys 50 MW, els valors límit d'emissió que fixa l'apartat B dels annexos III a VII són aplicables a la nova part de la instal·lació i es determinen en funció de la potència tèrmica del conjunt de la instal·lació. Aquesta disposició no s'aplica en els casos que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 8.

2. Quan el titular d'una instal·lació de combustió, en relació amb la contaminació atmosfèrica, tingui intenció d'efectuar una modificació de les que esmenten l'article 3.e) i l'article 10.2 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, són aplicables els valors límit d'emissió de diòxid de sofre, d'òxids de nitrogen i de partícules que fixa l'apartat B dels annexos III a VII.

Article 11. *Instal·lacions les emissions de les quals puguin afectar un altre Estat membre.*

En cas que es construeixin instal·lacions de combustió les emissions de les quals puguin afectar de manera important el medi ambient d'un altre Estat membre, el Govern ha de proporcionar tota la informació adequada i propiciar totes les consultes necessàries, d'acord amb l'article 6 del Reial decret legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental.

Article 12. *Mesurament i avaluació de les emissions.*

El mesurament i l'avaluació de les emissions de les instal·lacions de combustió que regula el capítol II, així com de qualsevol altre valor requerit per a la seva aplicació, s'efectuen d'acord amb l'apartat A de l'annex VIII.

Article 13. Informació que s'ha de subministrar a l'Administració.

Amb la periodicitat que determini l'Administració competent, i com a mínim un cop l'any, el titular de les instal·lacions que regula el capítol II ha d'informar, d'acord amb el que estableix l'annex VIII, dels resultats dels mesuraments continus, dels resultats del control dels aparells de mesurament i dels mesuraments individuals, així com de qualsevol altra operació de mesurament efectuada amb vista a l'avaluació del compliment del que estableix el capítol II.

Article 14. Valoració dels resultats dels mesuraments de les emissions.

1. En el cas de mesuraments continus, es considera que es respecten els valors límit d'emissió que fixa l'apartat A dels annexos III a VII si la valoració dels resultats indica, per a les hores d'explotació d'un any natural, que:

- a) Cap valor mitjà mensual supera els valors límit d'emissió, i
- b) En el cas de:

1r Diòxid de sofre i partícules: un 97 per cent de tots els valors mitjans de cada 48 hores no excedeixen el 110 per cent dels valors límit d'emissió.

2n Òxids de nitrogen: un 95 per cent de tots els valors mitjans de cada 48 hores no excedeixen el 110 per cent dels valors límit d'emissió.

No es prenen en consideració els períodes que indica l'article 7, ni els períodes d'engegada i d'aturada.

2. En els casos que esmenta la disposició transitòria segona i l'annex III, es considera que s'han complert els índexs de dessulfuració quan l'avaluació dels mesuraments efectuats d'acord amb l'apartat A.3 de l'annex VIII indiqui que la totalitat dels valors mitjans, per mesos naturals, o la totalitat dels valors mitjans, per mesos mòbils, aconseguixin els índexs requerits de dessulfuració.

No es prenen en consideració els períodes que preveu l'article 7, ni els períodes d'engegada i d'aturada.

3. En el cas de noves instal·lacions per a les quals es concedeixi autorització d'acord amb l'apartat 2 de l'article 5, es considera que s'han respectat, per a les hores de funcionament d'aquí a un any natural, els valors límit d'emissió si:

- a) Cap valor mitjà diari validat supera les xifres corresponents de l'apartat B dels annexos III a VII, i
- b) El 95 per cent de tots els valors mitjans horaris validats de l'any no supera el 200 per cent de les xifres corresponents de l'apartat B dels annexos III a VII.

Les definicions de «valor mitjà validat» es determinen a l'apartat A.6 de l'annex VIII.

No es prenen en consideració els períodes que indica l'article 7, ni els períodes d'engegada i d'aturada.

4. En els casos en què només s'exigeixin mesuraments discontinus o altres procediments de determinació apropiats, es considera que es respecten els valors límit d'emissió si els resultats de cadascuna de les campanyes de mesurament, o dels altres procediments definits i determinats d'acord amb les modalitats establertes per l'Administració competent, no sobrepassen els valors límit d'emissió que fixa l'apartat corresponent dels annexos III a VII.

Article 15. Informació a la Comissió Europea.

1. En els casos que preveu l'article 6, les disposicions que preveuen les notes de l'annex III o les notes a peu de pàgina de l'apartat A de l'annex VI, l'Adminis-

tració competent ha de remetre un informe anual a la Comissió Europea, d'acord amb l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Igualment, d'acord amb la via legal esmentada, l'Administració competent ha d'informar la Comissió Europea de l'adopció del programa a què es refereix l'apartat 1 de l'article 4, del resultat de la seva aplicació transcorregut un any de la conclusió de les diferents fases de reducció d'emissions de les instal·lacions existents i del seu desenvolupament en cada fase.

CAPÍTOL III

Refineries de petroli

Article 16. Emissions de diòxid de sofre de la regeneració de catalitzadors de les unitats de craqueig catalític en llit fluid.

Sense perjudici del que estableix la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret les emissions de SO₂ procedents de la regeneració de catalitzadors de les unitats de craqueig catalític en llit fluid (FCC) són iguals o inferiors a 3.000 mg/Nm³, i estan sotmeses als requisits de l'article 14.1, 2 i 4 d'aquest Reial decret.

Article 17. Nivells d'emissió.

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, els nivells d'emissió de SO₂ i partícules en forma volumètrica a què es refereix el Decret 833/1975, de 6 de febrer, i que siguin aplicables a les instal·lacions de les refineries de petroli es consideren d'acord amb el que preveu l'article 3.c) d'aquest Reial decret.

2. Així mateix, des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, els nivells d'emissió a què es refereix el Decret 833/1975, de 6 de febrer, i que siguin aplicables a les refineries de petroli, no tenen en consideració els períodes transitoris d'engegada, aturada i bufament.

Article 18. Rendiment de les noves plantes de recuperació de sofre.

Sense perjudici del que estableix la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, el rendiment de les noves plantes de recuperació de sofre, en condicions òptimes de funcionament, que s'instal·lin a les refineries de petroli a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, no ha de ser inferior a:

- a) 96,5 per cent, si la capacitat és inferior o igual a 20 t/dia.
- b) 97,5 per cent, si la capacitat és superior a 20 t/dia i inferior a 50 t/dia.
- c) 98,5 per cent, si la capacitat és igual o superior a 50 t/dia.

CAPÍTOL IV

Disciplina ambiental

Article 19. Règim sancionador.

L'incompliment del que regula aquest Reial decret està sotmès als règims sancionadors que estableix la legislació aplicable i, en qualsevol cas, al que preveuen la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient

atmosfèric, i la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.

Disposició transitòria primera. Emissions de centrals tèrmiques de carbó o de fueloil existents.

1. Sense perjudici del que estableix la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, els grups de les centrals tèrmiques de carbó o de fueloil que, als efectes del capítol II, siguin grans instal·lacions de combustió existents, continuen complint els nivells d'emissió específics de SO₂ i de partícules que tenen actualment vigents, en aplicació del Decret 833/1975, de 6 de febrer, a les categories d'instal·lacions existents o noves de l'annex IV d'aquest, o perquè estan específicament fixats en les seves corresponents resolucions d'autorització de la Direcció General de l'Energia, referides a les condicions dels gasos residuals que figuren en els paràgrafs b) i c) de l'article 3 d'aquest Reial decret.

2. Quan a les centrals que esmenta l'apartat anterior, i que siguin anteriors al Decret 833/1975, de 6 de febrer, hi hagi grups de carbó, l'autorització dels quals no contingui nivells específics per a les emissions de SO₂ i de partícules, aquestes emissions han de complir els mateixos valors que es recullen en l'autorització dels grups posteriors de la mateixa central, que també siguin grans instal·lacions de combustió existents als efectes del capítol II.

3. Tant en les centrals de carbó com en les de fueloil, quan l'expulsió de diversos grups que siguin grans instal·lacions de combustió es realitzi per una xemeneia única, els nivells d'emissió es refereixen al flux resultant.

4. Els nivells d'emissió de SO₂ i de partícules que han de complir les grans instal·lacions de combustió existents a què es refereix aquesta disposició transitòria, tant en centrals de carbó com de fueloil, estan subjectes, en el cas de mesuraments continus, als requisits que recullen els apartats 1 i 2 de l'article 14.

5. Quan només s'exigeixin mesuraments discontinus o altres procediments de determinació apropiats, cap valor de les concentracions mitjanes trimestrals, enteses com a mitjana ponderada amb els cabals, de les concentracions mensuals, supera el nivell d'emissió establert.

Disposició transitòria segona. Requisits aplicables a les noves centrals elèctriques amb potència tèrmica nominal igual o superior a 500 MW, que utilitzin combustibles sòlids, autoritzades abans del 31 de desembre de 1999 i que entrin en operació abans del 31 de desembre de 2005.

No obstant el que disposa l'annex III, les noves centrals elèctriques d'una potència tèrmica nominal igual o superior a 500 MW que utilitzin combustibles sòlids nacionals o d'importació, autoritzades per l'Administració competent fins al 31 de desembre de 1999 i que entrin en operació abans del final de l'any 2005, estan sotmeses als requisits següents:

- En el cas de combustibles sòlids d'importació, el valor límit d'emissió de diòxid de sofre és de 800 mg/Nm³.
- En el cas dels combustibles sòlids nacionals, l'índex de dessulfuració ha de ser, almenys, del 60 per cent.

Sempre que la capacitat autoritzada total de les instal·lacions a les quals s'aplica aquesta disposició transitòria no excedeixi els:

1r 2.000 MW elèctrics per a les instal·lacions que utilitzin combustibles sòlids nacionals.

2n Per a les instal·lacions que utilitzin combustibles sòlids d'importació, o bé 7.500 MW elèctrics, o bé el 50 per cent del conjunt de la nova capacitat de totes les instal·lacions que utilitzin combustibles sòlids autoritzades fins al 31 de desembre de 1999, tenint en consideració el més baix d'aquests dos valors.

lacions que utilitzin combustibles sòlids autoritzades fins al 31 de desembre de 1999, tenint en consideració el més baix d'aquests dos valors.

Disposició transitòria tercera. Exclusió de l'aplicació del capítol II a les turbines de gas autoritzades abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

El capítol II no és aplicable a les turbines de gas autoritzades abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret o a les que hagin estat objecte d'una sol·licitud d'autorització abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, a condició que la instal·lació es posi en funcionament com a molt tard un any després de l'esmentada entrada en vigor, sense perjudici del que disposen l'article 7.1 i els apartats A i B de l'annex VIII.

Disposició transitòria quarta. Disposicions en relació amb noves instal·lacions autoritzades abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

En el cas d'instal·lacions noves autoritzades abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, tal com preveu l'apartat 1 de l'article 5, l'article 4, l'apartat 2 de l'article 5, l'article 6, l'apartat 3 de l'article 15, els annexos III, VI i VIII i l'apartat A.2 de l'annex IX del Reial decret 646/1991, de 22 d'abril, segueixen en vigor fins a l'1 de gener de 2008.

Disposició transitòria cinquena. Procediments per al mesurament i l'avaluació de les emissions de les instal·lacions de combustió.

Per a les instal·lacions existents i per a les noves instal·lacions a les quals es concedeixi autorització d'acord amb l'apartat 1 de l'article 5, el que disposa l'apartat A.2 de l'annex VIII és aplicable a partir del 27 de novembre de 2004.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Sense perjudici del que estableixen les disposicions transitòries, el Reial decret 646/1991, de 22 d'abril, pel qual s'estableixen noves normes sobre limitació a les emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió, queda derogat a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició final primera. Modificació del Decret 833/1975, de 6 de febrer.

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, l'apartat 7, Refineries de petroli, en el que fa referència a emissió de SO₂, de l'annex IV del Decret 833/1975, de 6 de febrer, pel qual es desplega la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, només és aplicable a «altres instal·lacions», i la nova redacció queda modificada de la manera següent:

«Emissió SO ₂ »	mg/Nm ³		
	Instal·lacions existents	Instal·lacions noves	Previsió 1980
Altres instal·lacions (nota 1)	3.400	3.400	2.500

Nota 1: excloses les instal·lacions de regeneració de catalitzadors de les unitats de craqueig catalític i les plantes de recuperació de sofre.»

Disposició final segona. Fonament constitucional.

Aquest Reial decret té caràcter bàsic a l'empara del que estableix l'article 149.1.23a i 25a de la Constitució.

Disposició final tercera. Habilitació de desplegament.

1. S'autoritzen els ministres d'Economia, de Medi Ambient i de Ciència i Tecnologia, en l'àmbit de les seves respectives competències, per dictar les disposicions necessàries per a l'execució i el desplegament d'aquest Reial decret.

2. En particular, els ministres d'Economia i de Medi Ambient, en l'àmbit de les seves respectives competències, poden establir, perquè dels mesuraments de les emissions s'obtinguin resultats homogenis i comparables, els procediments i requisits per al mesurament i l'avaluació de les emissions procedents de les instal·lacions a què es refereix el capítol II.

3. Així mateix, els ministres de Medi Ambient i d'Economia, per donar compliment a les seves neces-

sitats d'informació, en particular als compromisos de remissió d'informació a la Comissió Europea, en l'àmbit de les seves respectives competències i sense perjudici de les competències assignades a altres organismes, poden adoptar les disposicions necessàries en relació amb la informació que hagin de transmetre els titulars de les instal·lacions a què es refereix el capítol II.

Disposició final quarta. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 12 de març de 2004.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre de la Presidència,
JAVIER ARENAS BOCANEGRA

ANNEX I**Límits i objectius de reducció d'emissions de SO₂ per a les instal·lacions existents (1) (2)**

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Emissions de SO ₂ de grans instal·lacions de combustió en 1980 (quilotoques)	Límits d'emissió (quilotoques/any)			% de reducció sobre les emissions de 1980			% de reducció sobre les emissions ajustades de 1980		
	Fase 1 1993	Fase 2 1998	Fase 3 2003	Fase 1 1993	Fase 2 1998	Fase 3 2003	Fase 1 1993	Fase 2 1998	Fase 3 2003
2.290	2.290	1.730	1.440	0	-24	-37	-21	-40	-50

(1) Es poden produir emissions addicionals a causa de la capacitat autoritzada a partir de l'1 de juliol de 1987.

(2) Les emissions procedents d'instal·lacions de combustió autoritzades abans de l'1 de juliol de 1987 però que no estiguin encara en funcionament abans de la data esmentada i que no hagin estat tingudes en compte per establir els sostres d'emissió fixats en aquest annex s'han d'ajustar als requisits establerts per aquest Reial decret per a noves instal·lacions o ser tingudes en compte en el marc de les emissions globals procedents d'instal·lacions ja existents, que no han de superar els sostres fixats en aquest annex.

ANNEX II**Límits i objectius de reducció d'emissions de NO_x per a les instal·lacions existents (1) (2)**

0	1	2	3	4	5	6
Emissions de NO _x (com a NO ₂) de grans instal·lacions de combustió en 1980 (quilotoques)	Límits d'emissió (quilotoques/any)		% de reducció sobre les emissions de 1980		% de reducció sobre les emissions ajustades de 1980	
	Fase 1 1993	Fase 2 1998	Fase 1 1993	Fase 2 1998	Fase 1 1993	Fase 2 1998
366	368	277	+1	-24	-20	-40

(1) Es poden produir emissions addicionals a causa de la capacitat autoritzada a partir de l'1 de juliol de 1987.

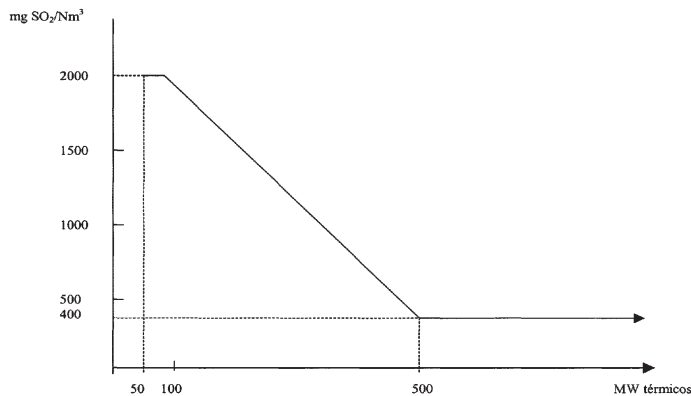
(2) Les emissions procedents d'instal·lacions de combustió autoritzades abans de l'1 de juliol de 1987 però que no estiguin encara en funcionament abans de l'esmentada data i que no hagin estat tingudes en compte per establir els sostres d'emissió fixats en aquest annex s'han d'ajustar als requisits que estableix aquest Reial decret per a les noves instal·lacions o ser tingudes en compte en el marc de les emissions globals procedents d'instal·lacions ja existents, que no han de superar els sostres fixats en aquest annex.

ANNEX III

Valors límit d'emissió de diòxid de sofre (SO₂)

Combustibles sòlids

A. Valors límit d'emissió de SO₂ expressats en mg/Nm³ (contingut d'O₂ del 6%) que han d'aplicar les noves instal·lacions i les instal·lacions existents a què es refereixen els apartats 1 i 3 de l'article 5, respectivament:

Nota: quan els valors límit d'emissió indicats en el gràfic no es puguin aconseguir a causa de les característiques del combustible, s'ha d'aconseguir un percentatge de dessulfuració de com a mínim el 60% en el cas de les instal·lacions amb una potència tèrmica nominal inferior o igual a 100 MW, el 75% en el cas de les instal·lacions amb una potència tèrmica nominal superior a 100 MW i inferior o igual a 300 MW, i el 90% en el cas de les instal·lacions amb una potència tèrmica nominal superior a 300 MW. En el cas de les instal·lacions amb una potència tèrmica nominal superior a 500 MW, és aplicable un percentatge de dessulfuració de com a mínim el 94% o de com a mínim el 92% quan s'hagi signat un contracte per a la instal·lació d'un equip de dessulfuració de gasos de combustió o d'injecció de calç i els treballs hagin començat en aquesta instal·lació abans de l'1 de gener de 2001.

B. Valors límit d'emissió de SO₂ expressats en mg/Nm³ (contingut d'O₂ del 6%) que han d'aplicar les noves instal·lacions a què es refereix l'apartat 2 de l'article 5, amb excepció de les turbines de gas:

Tipus de combustible	50 a 100 MW tèrmics	100 a 300 MW tèrmics	> 300 MW tèrmics
Biomassa	200	200	200
Cas general	850	200(1)	200

(1) Excepte en el cas de les regions ultraperifèriques, en les quals s'apliquen 850 a 200 mg/Nm³ (disminució lineal).

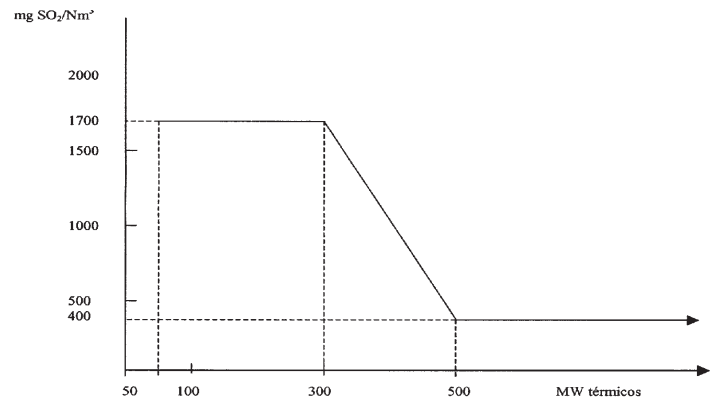
Nota: Quan els valors límit d'emissió indicats en el gràfic no es puguin aconseguir a causa de les característiques del combustible, les instal·lacions han d'assolir un nivell d'emissió de 300 mg/Nm³ SO₂ o un percentatge de dessulfuració de com a mínim el 92% en el cas de les instal·lacions amb una potència tèrmica nominal inferior o igual a 300 MW i en el cas de les instal·lacions amb una potència tèrmica nominal superior a 300 MW un percentatge de dessulfuració de com a mínim el 95% i un valor límit màxim d'emissió admissible de 400 mg/Nm³.

ANNEX IV

Valors límit d'emissió de SO₂

Combustibles líquids

A. Valors límit d'emissió de SO₂ expressats en mg/Nm³ (contingut d'O₂ del 3%) que han d'aplicar les noves instal·lacions i les instal·lacions existents a què es refereixen els apartats 1 i 3 de l'article 5, respectivament:

B. Valors límit d'emissió de SO₂ expressats en mg/Nm³ (contingut O₂ del 3%) que han d'aplicar les noves instal·lacions a què es refereix l'apartat 2 de l'article 5, amb excepció de les turbines de gas:

50 a 100 MW tèrmics	100 a 300 MW tèrmics	> 300 MW tèrmics
850	400 a 200 (disminució lineal)(1)	200

(1) Excepte en el cas de les regions ultraperifèriques, en les quals s'apliquen 850 a 200 mg/Nm³ (disminució lineal).

ANNEX V

Valors límit d'emissió de SO₂

Combustibles gasosos

A. Valors límit d'emissió de SO₂ expressats en mg/Nm³ (contingut d'O₂ del 3%) que han d'aplicar les noves instal·lacions i les instal·lacions existents a què es refereixen els apartats 1 i 3 de l'article 5, respectivament:

Tipus de combustible	Valors límit d'emissió (mg/Nm ³)
Combustibles gasosos en general	35
Gas líquat	5
Gasos de baix valor calorífic procedents de la gasificació de residus de refinaria, gas de forns de coc, gas d'alts forns	800
Gas procedent de la gasificació del carbó ...	(1)

(1) Els valors límit d'emissió aplicables a l'esmentat gas es fixaran en el futur.

B. Valors límit d'emissió de SO₂ expressats en mg/Nm³ (contingut O₂ del 3%) que han d'aplicar les noves instal·lacions a què es refereix l'apartat 2 de l'article 5:

Tipus de combustible	Valors límit d'emissió (mg/Nm ³)
Combustibles gasosos en general	35
Gas líquat	5
Gasos de baix valor calorífic procedents de forns de coc	400
Gasos de baix valor calorífic procedents d'alts forns	200

ANNEX VI

Valors límit d'emissió de NO_x (mesurats en NO₂)

A. Valors límit d'emissió de NO_x expressats en mg/Nm³ (contingut d'O₂ del 6% per als combustibles sòlids i del 3% per als combustibles líquids i gasosos) que han d'aplicar les noves instal·lacions i les instal·lacions existents a què es refereixen els apartats 1 i 3 de l'article 5, respectivament:

Tipus de combustible	Valors límit d'emissió (1) (mg/Nm ³)
Sòlid (2) (3):	
50 a 500 MW tèrmics	600
> 500 MW tèrmics	500
A partir de l'1 de gener de 2016:	
50 a 500 MW tèrmics	600
> 500 MW tèrmics	200
Líquid:	
50 a 500 MW tèrmics	450
> 500 MW tèrmics	400
Gasós:	
50 a 500 MW tèrmics	300
> 500 MW tèrmics	200

(1) Excepte en el cas de les regions ultraperifèriques, en les quals s'apliquen els valors següents:

- Sòlid en general: 650.
- Sòlid amb < 10% de components volàtils: 1.300.
- Líquid: 450.
- Gasós: 350.

(2) Fins al 31 de desembre de 2015, les instal·lacions d'una potència tèrmica nominal superior a 500 MW, que a partir de 2008 no excedeixin les 2.000 hores de funcionament l'any (mitjana mòbil calculada en un període de cinc anys), en el cas de les instal·lacions existents sotmeses al Pla nacional de reducció d'emissions, d'acord amb l'article 5.3, han d'avaluar la contribució de les emissions d'òxids de nitrogen (mesures en NO₂) de cadascuna d'aquestes al Pla nacional sobre la base d'un valor límit de 600 mg/Nm³.

A partir de l'1 de gener de 2016 les instal·lacions que no excedeixin les 1.500 hores de funcionament l'any (mitjana mòbil calculada en un període de cinc anys) estan sotmeses a un valor límit d'emissions d'òxid de nitrogen (mesurades en NO₂) de 450 mg/Nm³.

(3) Fins a l'1 de gener de 2018, en el cas de les instal·lacions que durant el període de 12 mesos anterior a l'1 de gener de 2001 utilitzaven, i segueixen utilitzant, combustible sòlid els compostos volàtils del qual eren inferiors al 10%, s'apliquen 1.200 mg/Nm³.

B. Valors límit d'emissió de NO_x expressats en mg/Nm³ que han d'aplicar les noves instal·lacions a què es refereix l'apartat 2 de l'article 5, amb excepció de les turbines de gas:

Combustibles sòlids (contingut d'O₂ del 6%):

Tipus de combustible	50 a 100 MW tèrmics	100 a 300 MW tèrmics	> 300 MW tèrmics
Biomassa	400	300	200
Cas general ...	400	200(1)	200

(1) Excepte en el cas de les regions ultraperifèriques, en les quals s'apliquen 300 mg/Nm³.

Combustibles líquids (contingut d'O₂ del 3%):

50 a 100 MW tèrmics	100 a 300 MW tèrmics	> 300 MW tèrmics
400	200 (1)	200

(1) Excepte en el cas de les regions ultraperifèriques, en les quals s'aplica 300 mg/Nm³.

Combustibles gasosos (contingut d'O₂ del 3%):

	50 a 300 MW tèrmics	> 300 MW tèrmics
Gas natural (1) ...	150	100
Altres gasos	200	200

(1) Excepte en el cas de les regions ultraperifèriques, en les quals s'aplica 300 mg/Nm³.

Turbines de gas:

Valors límit d'emissió de NO_x expressats en mg/Nm³ (contingut d'O₂ del 15%) que ha d'aplicar una unitat individual de turbina de gas d'acord amb l'apartat 2 de l'article 5 (els valors límit s'apliquen únicament per damunt d'una càrrega del 70%):

	> 50 MW tèrmics (potència tèrmica en condicions ISO)
Gas natural(1)	50 (2)
Combustibles líquids(3)	120
Combustibles gasosos (diferents del gas natural)	120

Estan excloses d'aquests valors límit les turbines de gas destinades a un ús d'emergència que funcionin menys de 500 hores anuals. El titular d'aquestes instal·lacions ha de presentar cada any a les autoritats competents un registre del temps utilitzat esmentat.

ANNEX VII

Valors límit d'emissió de partícules

A. Valors límit d'emissió de partícules expressats en mg/Nm³ (contingut d'O₂ del 6% per als combustibles sòlids i del 3% per als combustibles líquids i gasosos) que han d'aplicar les noves instal·lacions i les instal·lacions existents a què es refereixen els apartats 1 i 3 de l'article 5, respectivament:

(1) El gas natural ha de ser metà natural que no tingui més del 20% (en volum) d'inerts i altres constituents.

(2) 75 mg/Nm³ en els casos següents, quan el rendiment de la turbina de gas es determina en condicions ISO per a càrrega base:

Turbines de gas utilitzades en un sistema que combina calor i electricitat que tinguin un rendiment global superior al 75%.

Turbines de gas utilitzades en instal·lacions de cicle combinat el rendiment elèctric global mitjà anual de les quals sigui superior al 55%.

Turbines de gas per a unitats motrius mecàniques.

Per a les turbines de gas de cicle únic que no entren en cap de les categories anteriors, però que tenen un rendiment superior al 35% —determinat en condicions ISO per a càrrega base— el valor límit d'emissió és de 50*η/35, on η és el rendiment de la turbina de gas expressat en percentatge (i determinat en condicions ISO per a càrrega base).

(3) Aquest valor límit d'emissió s'aplica únicament a les turbines de gas que consumeixen destil·lats lleugers i mitjans.

Tipus de combustible	Potència tèrmica nominal (MW)	Valors límit d'emissió (mg/Nm ³)
Sòlid	≥ 500 < 500	50 (2) 100
Líquid (1)	Totes les instal·lacions.	50
Gasós	Totes les instal·lacions.	5 com a norma general, però 10 per a gas d'alts forns 50 per a gasos produïts per la indústria siderúrgica que poden tenir altres usos.

(1) Es pot aplicar un valor límit d'emissió de 100 mg/Nm³ a les instal·lacions amb una potència tèrmica nominal de menys de 500 MW que cremin combustible líquid amb un contingut de cendres de més del 0,06%.

(2) Es pot aplicar un valor límit d'emissió de 100 mg/Nm³ a les instal·lacions autoritzades d'acord amb l'apartat 3 de l'article 5 amb una potència tèrmica nominal igual o superior a 500 MW que cremin combustible sòlid amb un contingut calorífic inferior a 5.800 kJ/kg (poder calorífic inferior), un contingut d'humitat superior al 45% del pes, un contingut combinat d'humitat i cendres superior al 60% del pes i un contingut d'òxid de calci superior al 10%.

B. Valors límits d'emissió de partícules expressats en mg/Nm³ que han d'aplicar les noves instal·lacions a què es refereix l'apartat 2 de l'article 5, amb excepció de les turbines de gas:

Combustibles sòlids (contingut d'O₂ del 6%):

50 a 100 MW tèrmics	> 100 MW tèrmics
50	30

Combustibles líquids (contingut d'O₂ del 3%):

50 a 100 MW tèrmics	> 100 MW tèrmics
50	30

Combustibles gasosos (contingut d'O₂ del 3%):

Com a norma	5
Per a gasos d'alts forns	10
Per a gasos produïts per la indústria de l'acer que poden tenir altres usos	30

ANNEX VIII

Mètode de mesurament de les emissions de les instal·lacions a les quals se'ls aplica el capítol II

a) Procediments per al mesurament i l'avaluació de les emissions de les instal·lacions de combustió.

1. Fins al 27 de novembre de 2004.

a) Les concentracions de SO₂, partícules i NO_x es mesuren de manera contínua en el cas d'instal·lacions noves l'autorització de les quals es concedeixi d'acord amb l'apartat 1 de l'article 5, amb una potència tèrmica nominal superior als 300 MW. No obstant això, el control del SO₂ i de les partícules es pot limitar a mesuraments

discontinus o a altres procediments de mesurament apropiats en els casos en què els mesuraments o procediments esmentats es puguin utilitzar per determinar la concentració. Aquests mesuraments o procediments han de ser verificats i aprovats per l'Administració competent.

b) En el cas d'instal·lacions noves l'autorització de les quals es concedeixi d'acord amb l'apartat 1 de l'article 5, no subjectes al que disposa el paràgraf primer, l'Administració competent pot exigir que s'efectuïn mesuraments continus d'aquests tres agents contaminants en els casos que consideri necessaris. Quan no siguin obligatoris aquests mesuraments continus, s'ha de recórrer de manera regular a mesuraments discontinus o a procediments de mesurament adequats amb l'aprovació prèvia de l'Administració competent, amb la finalitat d'avaluar la quantitat de substàncies anteriorment esmentades present en les emissions.

2. Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret i sense perjudici de la disposició transitòria cinquena.

a) Les concentracions de SO₂, partícules i NO_x dels gasos residuals de cada instal·lació de combustió es mesuren de manera contínua en el cas d'instal·lacions amb una potència tèrmica nominal igual o superior a 100 MW.

Les refineries de petroli, en plantes petroquímiques i en plantes d'obtenció de lubricants, han de disposar de mesuradors en continu de les emissions de SO₂, partícules i NO_x en xemeneies o en els conductes de sortida de fums que tinguin connectades instal·lacions de combustió les potències de les quals sumin més de 50 MW tèrmics.

b) No obstant el que disposa el paràgraf a) anterior, no és necessari el mesurament continu en els casos següents:

1r Per a les instal·lacions de combustió amb un període de vida inferior a 10.000 hores d'activitat.

2n Per al SO₂ i les partícules procedents de calderes de gas natural o de turbines de gas que utilitzin gas natural.

3r Per al SO₂ procedent de turbines de gas o calderes de gasoil amb un contingut de sofre conegut, en els casos en què no es disposi d'equip de dessulfuració.

4t Per al SO₂ procedent de calderes alimentades amb biomassa si el titular pot demostrar que en cap cas les emissions de SO₂ superen els valors límit d'emissió establerts.

c) Quan no siguin necessaris els mesuraments continus, s'exigeixen mesuraments discontinus almenys cada sis mesos. Com a alternativa, es poden utilitzar procediments adequats de determinació, que l'Administració competent ha de verificar i aprovar, per avaluar la quantitat dels contaminants anteriorment esmentats presents en les emissions. Aquests procediments utilitzen les normes CEN pertinents tan aviat com aquestes estiguin disponibles. En cas que es disposi de normes CEN, s'apliquen les normes ISO o altres normes nacionals o internacionals que garanteixin l'obtenció de dades de qualitat científica equivalent.

3. En el cas d'instal·lacions que s'hagin d'ajustar a l'índex de dessulfuració que preveuen la disposició transitòria segona i l'annex III, són aplicables els requisits relatius als mesuraments d'emissions de SO₂ que estableix l'apartat 2. A més, s'ha de controlar regularment el contingut de sofre de combustible utilitzat en les instal·lacions de la planta de combustió.

4. S'ha d'informar l'Administració competent sobre els canvis substancials en el tipus de combustible utilitzat o en la manera d'explotació de la instal·lació. Aquesta ha de decidir si els requisits de control que estableix l'apartat 2 anterior encara són adequats o exigeixen ser adaptats.

5.1. Els mesuraments continus efectuats d'acord amb l'apartat 2 inclouen els paràmetres pertinents del procés d'explotació relatiu al contingut d'oxigen, la temperatura, la pressió i el contingut de vapor d'aigua dels gasos residuals de combustió. El mesurament continu del contingut de vapor d'aigua no és necessari, sempre que la mostra del gas residual de combustió s'hagi assecat abans que s'analitzin les emissions, ni quan es pugui demostrar que l'estimació d'aquell per càlcul a partir dels combustibles utilitzats i les condicions d'operació tingui la precisió adequada.

5.2 Els mesuraments representatius, per exemple mostres i anàlisis, dels contaminants pertinents i els paràmetres del procés, així com els mètodes de mesurament de referència per calibrar els sistemes de mesurament automàtics, es duen a terme d'acord amb les normes CEN tan aviat com es disposi d'aquestes. En cas que no es disposi de normes CEN, s'apliquen les normes ISO o altres normes nacionals o internacionals que garanteixin l'obtenció de dades de qualitat científica equivalent.

5.3 Els sistemes de mesurament continu estan subjectes a control per mitjà de mesuraments paral·lels amb els mètodes de referència, almenys un cop l'any.

6.1 Els valors dels intervals de confiança del 95% d'un únic resultat mesurat no excedeixen els percentatges dels valors límit d'emissió següents:

Díoxid de sofre 20%.
 Òxids de nitrogen 20%.
 Partícules 30%.

6.2 Els valors mitjans validats horaris i diaris es determinen a partir dels valors mitjans per hora vàlids, mesurats una vegada sostret el valor de l'interval de confiança especificat anteriorment.

6.3 S'invaliden els dies en què més de tres valors mitjans horaris siguin invàlids a causa del mal funcionament o manteniment del sistema de mesurament continu. Si per aquests motius s'invaliden més de deu dies l'any, l'Administració competent ha d'exigir al titular que adopti les mesures necessàries per millorar la fiabilitat del sistema de control continu.

B) Determinació del total anual d'emissions de les instal·lacions de combustió.

1. Fins a l'any 2003, inclusivament, s'ha d'informar l'Administració competent, i en qualsevol cas l'Administració General de l'Estat, de la determinació dels totals anuals d'emissions de SO₂ i NO_x per a les noves instal·lacions de combustió. Quan es procedeixi a fer un control continu, el titular de la instal·lació de combustió ha d'afegir, per separat per a cada agent contaminant, la massa d'aquell emesa cada dia, d'acord amb els índexs del cabal volumètric dels gasos residuals. En cas que no es faci un control continu, el titular ha de fer l'estimació dels totals anuals d'emissions d'acord amb el que disposa l'apartat A.1 d'aquest annex, d'acord amb el que estableixi l'Administració competent.

2. L'Administració General de l'Estat ha de comunicar a la Comissió Europea el total anual de les emissions de SO₂ i NO_x de les noves instal·lacions, alhora que la comunicació establerta d'acord amb l'apartat C.3 d'aquest annex relativa a les emissions anuals totals de les instal·lacions existents.

3. A partir de l'any 2004 i per a cada any posterior, l'Administració General de l'Estat ha d'establir un inventari de les emissions de SO₂, NO_x i partícules procedents de totes les instal·lacions de combustió amb una potència tèrmica nominal igual o superior a 50 MW. Dins dels dos primers mesos de cada any natural, el titular de la instal·lació informa a aquesta de les dades següents relatives a l'any natural anterior:

a) Les emissions totals anuals (en t/any) de SO₂, NO_x i partícules (com partícules totals en suspensió).

b) El consum total anual d'energia, en base al poder calorífic net, classificat en cinc categories de combustible: biomassa, altres combustibles sòlids, combustibles líquids, gas natural i altres gasos.

4. Cada tres anys, l'Administració General de l'Estat ha de comunicar a la Comissió Europea un resum dels resultats d'aquest inventari, en què ha de presentar per separat les emissions de les refineries. Cal presentar aquest resum dins els dotze mesos següents a la fi del període de tres anys que es prengui en consideració.

5. A partir de l'1 de gener de 2008, l'Administració General de l'Estat ha d'informar anualment la Comissió Europea de les instal·lacions existents declarades aptes en virtut de l'apartat 4 de l'article 5, juntament amb el balanç de les hores utilitzades i no utilitzades autoritzades per a la resta de la vida operativa útil de les instal·lacions.

C) Determinació del total anual d'emissions de les instal·lacions existents fins a l'any 2003 inclusivament.

1. L'Administració General de l'Estat estableix, a partir de 1990 i per a cada any posterior fins al 2003 inclusivament, un inventari complet d'emissions de SO₂ i de NO_x procedents de les instal·lacions existents:

Instal·lació per instal·lació en el cas de les instal·lacions d'una potència tèrmica superior a 300 MW i de les refineries.

Un inventari general per a les altres instal·lacions de combustió a les quals s'apliqui el capítol II i els annexos d'aquest Reial decret.

2. El mètode utilitzat per a la realització dels esmentats inventaris s'ha d'ajustar a l'utilitzat el 1980 per determinar les emissions de SO₂ i NO_x de les instal·lacions de combustió.

3. Els resultats de l'inventari esmentat, degudament recopilats, els ha de comunicar l'Administració General de l'Estat a la Comissió Europea en els nou mesos següents al final de l'any de què es tracti.

CAP DE L'ESTAT

5285 *CORRECCIÓ d'errades de la Llei 61/2003, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2004. («BOE» 72, de 24-3-2004.)*

Havent observat errades a la Llei 61/2003, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2004, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 313, de 31 de desembre de 2003, i en el suplement en català número 3, de 31 de gener de 2004, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 516, article 10, apartat U, primera columna, on diu: ... «5. Autoritzar les generacions de crèdit a què es refereix la disposició addicional vint-i-unena bis d'aquesta Llei»; ha de dir: «5. Autoritzar les generacions de crèdit a què es refereix la disposició addicional vint-i-dosena d'aquesta Llei».

A la mateixa pàgina, article 10, apartat Quatre, segona columna, on diu: ... «1. Autoritzar ... a què es refereix la disposició addicional vintena d'aquesta Llei.»; ha de dir: